

122.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 28 stycznia 1932 r.

w sprawie zmian w ustawie z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia osób wojskowych.

Art. 1. W ustawie z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia osób wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 312) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie: „Ustawa z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia osób wojskowych oraz funkcjonariuszów państwowych w administracji wojskowej”;

2) w art. 1 w miejsce wyrazów: „Potrącenia z uposażenia oficerów i szeregowych zawodowych opierają się na:” wstawia się wyrazy: „Potrącenia z uposażenia oficerów i szeregowych zawodowych oraz funkcjonariuszów państwowych w administracji wojskowej opierają się na:”;

3) w art. 3 lit. c) w miejsce wyrazów: „na którą wojskowy pobiera dodatek ekonomiczny” wstawia się wyrazy: „na którą wojskowy lub funkcjonariusz państwowy pobiera dodatek ekonomiczny”;

4) art. 7 otrzymuje następujące brzmienie: „W razie zbiegu potrąceń na zasadzie niniejszej ustawy z umniejszeniem uposażenia, przewidzianem w art. 82, 83 i 84 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), względnie w art. 58 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funkcjonariuszom państwowym (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 165), potrącenia, zarządzone na zasadzie niniejszej ustawy, ulegają zawieszeniu do czasu przywrócenia pełnego uposażenia.

Powyższe postanowienie nie ma zastosowania w razie zbiegu potrącenia z tytułu alimentacji z umniejszeniem uposażenia w wypadku, przewidzianym w art. 82 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), względnie w art. 58 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 165). W wypadkach tych może mieć miejsce potrącenie z tytułu alimentacji do wysokości 30% pozostawionej kwoty uposażenia”;

5) w art. 10 ust. 2 w miejsce końcowych wyrazów: „oraz wojskowemu, którego potrącenie dotyczy” wstawia się wyrazy: „oraz osoby, której potrącenie dotyczy”.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Skarbu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w 3 miesiące po ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

123.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 28 stycznia 1932 r.

o rejonach bezpieczeństwa przy wojskowych zakładach amunicyjnych oraz składach amunicji i materiałów wybuchowych.

Art. 1. (1) Ze względu na bezpieczeństwo życia, zdrowia i mienia obywateli, oraz celem zabezpieczenia wojskowych zakładów amunicyjnych oraz składów amunicji i materiałów wybuchowych wprowadza się na określonej przestrzeni wokół tych zakładów i składów ograniczenia praw, wymienione w niniejszej ustawie. Przestrzeń, na której ma zastosowanie to ograniczenie praw, nazywa się rejonem bezpieczeństwa.

(2) Rozmiar rejonów bezpieczeństwa określi na wniosek Ministra Spraw Wojskowych w drodze rozporządzenia Rada Ministrów, przy uwzględnieniu podziału wojskowych zakładów amunicyjnych i składów amunicji i materiałów wybuchowych na pewne typy (klasy) oraz przy uwzględnieniu maksymalnego tonażu amunicji i materiałów wybuchowych, które mogą być w odnośnych zakładach i składach wytwarzane lub przechowywane.

Art. 2. (1) Na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów, wydanego w myśl ustępu drugiego art. 1, określa wojewoda w porozumieniu z dowódcą okręgu korpusu w drodze rozporządzenia granice rejonu bezpieczeństwa poszczególnego wojskowego zakładu amunicyjnego lub składu amunicji i materiałów wybuchowych.

(2) Rozporządzenie to ma być ogłoszone w dzienniku wojewódzkim oraz stosownie do potrzeby podane również w inny sposób do wiadomości osób interesowanych.

(3) Wojewoda może zarządzić również w razie potrzeby oznaczenie na gruncie granic rejonu bezpieczeństwa (opalikowanie, umieszczenie tablic, usypanie kopców i t. p.).

Art. 3. (1) Wznoszenie domów mieszkalnych, fabryk, warsztatów i zakładów przemysłowych, oraz budowli, które z przeznaczenia swego przewidziane są na stały lub chwilowy pobyt w nich ludzi, jest w obrębie rejonu bezpieczeństwa zakazane.

(2) Zakaz ten obciąża nieruchomości lub prawo, z nieruchomością stale związane, od dnia ogłoszenia rejonu bezpieczeństwa w dzienniku wojewódzkim, z mocy samego prawa, bez potrzeby uwidaczniania zakazu w księdze hipotecznej (gruntowej).

Art. 4. Przebudowa lub zmiana budowli, wymienionych w ust. 1 art. 3, tudzież wzniesienie, przebudowa lub zmiana innych budynków, niż wymienione w ust. 1 art. 3, oraz dróg prywatnych (lądowych, wodnych, żelaznych), służących do użytku właściciela nieruchomości, domowników lub prawa